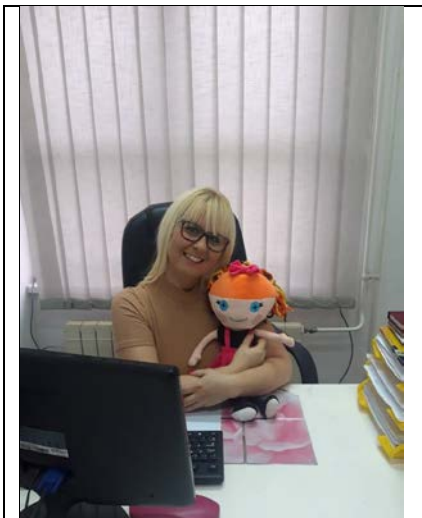

1. LIČNI PODACI

	a. IME I PREZIME Gordana Simić
	d. E-MAIL ADRESA simicgordana@ymail.com
	e. ZVANJE Magistar predškolskog vaspitanja

2. RADNO MJESTO

a. Naziv ustanove:	Javna predškolska ustanova „Trol“ Derventa
b. Adresa:	Mladena Stojanovića 11 Derventa
c. Telefon:	053/333-235
d. Posao koji obavljate:	direktor
e. Razred ili uzrast djece sa kojom radite:	1-6 godina
f. Godine staža:	12

3. MOJA PEDAGOŠKA UVJERENJA

Ne postoji vrijeme koje nije vrijeme djeteta. Ne postoji potreba djeteta o kojoj ne treba razmišljati, ma koliko nam nekada zvučala „previše“ ona iza sebe krije samo želju za obraćanjem, pažnjom i vremenom za njega, a to u svakom momentu možemo dati.

Ne postoji dijete koje nije vrijedno našeg truda, naše želje da budemo tu kada nam ispruži ruku. Ne postoji NE MOŽE i NEĆU, ni kao profesionalca, ni kao partnera u igri, ni kao djeteta koje se krije u svakom od nas.

Vođena mišlju Konfučija koja kaže: „Izaberi posao koji voliš i nećeš morati raditi ni dana u životu“ i danas me vodi. Moja pedagoška uvjerenja započinju na istoj – ništa ne moram, nego hoću, želim...svaki moj radni dan započinje osmijehom djece i grajom, zar to nije dovoljno da budete srećni što ste baš vi izabrani da budete dio čarobnog svijeta djeteta.

I možda će neko pomisliti i nije sve tako jednostavno kao što se čini. Ja ću reći isto tako, nije jednostavno, ali zadovoljstvo koje osjetite svakodnevno, a koje vam pruže mališani, ruše sve ono: NE MOGU; NEĆU: NE ZNAM...

Smatram da društvo mora imati odgovornost da stvara veće povjerenje u moć ranog djetinjstva i značaj ranog učenja, razvijajući sve kapacitete predškolskog vaspitanja i obrazovanja, unutar jedinstvenog sistema

FORMULAR ZA PRIJAVU /NAGRADA ZA INOVATIVNE NASTAVNIKE/CE 2020.

obrazovanja. Obezbeđivanjem kvalitetnog predškolskog vaspitanja i obrazovanja može se ostvariti snažan uticaj na: zadovoljenje društvenih potreba djeteta, unapredjenje statusa predškolske djece u svakom aspektu razvoja, razvoja zdravih porodičnih odnosa, kao i razvoja određenih kompenzacija za djecu koja dolaze iz siromašnih i socijalno ugroženih sredina i djecu sa razvojnim poteškoćama.

Ulaganje u predškolsko vaspitanje i obrazovanje je svakako najisplativiji ulog i donose najbrži profit u društvenoj budućnosti.

4. INOVATIVNA PRAKSA

NASLOV/NAZIV:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Anika i Žuta teta 2. Moja prva čitaonica
KRATAK OPIS PRAKSE (do 200 riječi - jedan paragraf):	<ol style="list-style-type: none"> 1. „Anika i Žuta teta“ kao inovacija u vaspitno-obrazovnom procesu je nastala u vremenu nastanka pandemije izazvane virusom COVID-19 usljed zatvaranja našeg vrtića na puna dva mjeseca. Zadatak svih vaspitača i mene je bio da smo svakim radnim danom puna 3 mjeseca (dok god se i posljednje dijete nije vratilo u vrtić) od 6.30h do 16h bili u komunikaciji sa porodicama djece na način da smo slali aktivnosti predviđene za taj period putem viber grupa (ne fb stranica niti drugih javnih profila Anika je lutka koja je imala zadatak da aktivnosti približi djeci kroz svoju lutkarsku ulogu, a Žuta teta sam ja ☺. U prilogima će moj rad biti bolje prezentovan. 2. „Moja prva čitaonica“ – projekat koji sam u saradnji sa gradskom bibliotekom i roditeljima realizovala u februaru mjesecu ove godine. Naime, osnovni cilj projekta je usmjeren ka aspektu razvoja govora kod djece u okviru kojeg je primjećeno da veliki broj djece ima teškoće. U samom početku rada „Moje prve čitaonice“ pokrenula sam akciju „Jedno dijete, jedna knjiga“ gdje je svako dijete poklonilo po jednu knjigu ili slikovnicu za čitaonicu. Cilj projekta je svakako vrati se okupljanju porodica i vraćanje na pijedestal životnih vrijednosti u savremene porodice.
KATEGORIJA (Molim Vas da označite odgovarajuću kategoriju)	Kategorija 6 Direktori/ice obrazovnih ustanova na svim nivoima odgoja i obrazovanja

DETALJAN OPIS:

POLAZIŠTA (Šta je prethodilo opisanoj praksi; kako je izašlo do primjene opisane prakse?)

Cjelokupna situacija koja nas je zadesila sa pandemijom uticala je najprije na socijalni kontekst te smo tako svi bili relativno malo usmjereni jedni na druge, pogotovo u početku cjelokupnog dešavanja. S obzirom da sam uvijek pozitivna u situacijama koje i nisu tako dobre smatrala sam da postoji način u kojem nećemo i ne smijemo izgubiti socijalni kontekst sa okolinom odnosno djecom koja borave u našoj ustanovi. Oba projekta su imala za cilj ostvarenje pozitivnih ishoda po pitanju cjelovitog razvoja djeteta. Najprije socio-emocionalnog aspekta razvoja koji teži ka okrenutosti jednih ka drugima, zatim razvoju govora i komunikacije, kao i dječijeg

stvaralaštva, razvoju motorike, razvoju kognitivnih sposobnosti, a pogotovu razvoju partnerstva sa porodicama koje nam je u tom trenutku najviše trebalo.

Obje prakse su se nadovezale jedna na drugu i prožimale su se tako da ih je bilo nemoguće odvojiti, a obje su donijele itekako pozitivne rezultate.

CIJL I ŽELJENI ISHODI (*sakavvimciljemsterealizovalinavedenupraksu; štasteželjelipostići*)

Sticanje novih dječijih iskustava, planiranih i neplaniranih, direktnih i indirektnih u sredini koja je uređena na drugačiji način, ali koja podržava njihovo učenje i sveukupni razvoj.

DETALJAN OPIS REALIZACIJE (*Opispostupakaikoraka u realizaciji. U tekstonaznačitenazivibrojprilogakoji se odnosiataj segment/fazurealizacije.*)

1. „Anika i Žuta teta“ kao inovacija u vaspitno-obrazovnom procesu je nastala u vremenu nastanka pandemije izazvane virusom COVID-19 usljed zatvaranja našeg vrtića na puna dva mjeseca. Smatrala sam da, u vremenu kada socijalni kontekst gubi smisao postojanja i kada svi principi socijalizacije, kojima učimo djecu u vrtiću, treba da nestanu, pa makar i privremeno, moram da učinim nešto da se to ne desi. Naime, kao rukovodilac ustanove u svakoj prilici morate imati spreman plan, pa sam tako i došla na ideju da se družimo s djecom svakodnevno putem viber grupa na način da razgovaramo „uživo“ i da NE IZGUBIMO VIZUELNI KONTAKT SA DJECOM, kao i verbalni, što je jako važno za uzrast djece koja borave u vrtiću, jer svako njihovo odsustvo i ono najmanje, pri vraćanju u vaspitno-obrazovnu grupu biva praćeno nekom vrstom ponovne adaptacije. **S tim u vezi u saradnji sa vaspitačima oformljeno je 9 viber grupa sa roditeljima djece iz redovnog programa i 4 viber grupe sa roditeljima i djecom Pripremnog programa u godini pred polazak u školu, gdje je ukupan broj svih povezanih u grupe bio oko 500 roditelja (nisu u svakoj grupi bila uključena oba roditelja djeteta), 350 djece i 25 vaspitača, uključujući i mene (nijedan vrtić, pa čak ni škole u tom trenutku, nisu radili na ovakav način sa djecom i roditeljima; vrtići su koristili fb stranice i neke druge društvene mreže koje su javne i preko kojih su povremeno davali sadržaje za rad kod kuće, što znači da oni roditelji koji nisu imali svoje fb profile nisu mogli pratiti ni profile vrtića). Svaki vaspitač je „radio“ u svojoj uzrasnoj grupi, dok sam ja priređivala aktivnosti za svih 13 uzrasnih grupa.**

Zadatak svih vaspitača i mene je bio da smo svakim radnim danom puna 3 mjeseca (dok god se i posljednje dijete nije vratilo u vrtić) od 6.30h do 16h bili u komunikaciji sa porodicama djece na način da smo slali aktivnosti predviđene za taj period putem viber grupa, a roditelji su kod kuće radili sa djecom i odgovore kroz realizovane zadatke nam vraćali kao povratnu informaciju.

Ja sam imala svoju misiju sa lutkom Anikom („Žuta teta“ je ime koje sam dobila jedne prilike od dječaka Luke zbog moje „žute“ kose, putem kojeg je želio napraviti razliku pri dozivanju dvije tete Goge koje rade u vrtiću ☺, a ja sam ga rado prihvatila, kao i ostali drugari).

Zašto lutka Anika?

Pedagoška istraživanja pokazuju da od rođenja, za dijete jednu od ključnih poveznica sa spoljašnjim svijetom predstavlja njegova lutka. U prvim godinama života, ona je asocijacija na siguran dom i majčinu zaštitu te utjeha u nepoznatoj i novoj sredini. Kroz predškolsko i školsko razdoblje, lutka može imati mnogobrojne uloge i funkcije te predstavlja nepresušni izvor kreativnosti, a njena zastupljenost u životu djece zavisi od vaspitača i učitelja, koji kroz svoj rad mogu uvesti različite lutkarske sadržaje. Lutka u terapeutskom smislu, pruža mogućnost djetetu da nadomjesti osjećaje u odnosu na značajnu osobu s kojom je povezano. Na taj način, lutka pruža fizičku i psihičku sigurnost te omogućuje veće samoizražavanje. Dijete može izraziti agresiju ili ljubav prema lutki, bez straha od kazne ili odbijanja. Ona pruža mogućnost boljeg razumijevanja djeteta, obnavljanje ili izgradnju odnosa s njim, a za samo dijete, podsiče toleranciju, emocionalnu inteligenciju i empatiju, razvija bogatije metaforičko razmišljanje i izražavanje te maštu i kreativnost.

Rad sa djecom se zasnivao na svakodnevnom snimanju video zapisa i slanjem istih u viber grupe sa roditeljima, u kojima sam djeci prezentovala aktivnosti kroz igru i slala ih u viber grupe, a putem kojih su razvijali motoriku, savladavali socijalne vještine, razvijali govor putem priča i pjesmica koje sam pisala samo za njih, kao i aktivnosti iz svih ostalih aspekata razvoja. U prilogima će moj rad biti bolje prezentovan (**video prilog 1 i 2**) S obzirom da sam majka tri kćerke (15,9 i 5 godina) svaka od djevojčica

je imala ulogu u aktivnostima, tako da smo snimajući aktivnosti za mališane u vrtiću i sami sebi organizovali druženje kroz igru, koje je njima bilo posebno interesantno.

2. **„Moja prva čitaonica“** – projekat koji sam u saradnji sa gradskom bibliotekom i roditeljima realizovala u februaru mjesecu ove godine. Svih 200 mališana postali su najmlađi članovi gradske biblioteke i dobili svoje prve članske karte. **(prilog 9-20)**

Naime, cilj projekta je usmjeren ka aspektu razvoja govora kod djece. Činjenice pokazuju da je sve više djece koja imaju određene probleme u razvoju govora. Samim tim u toku vaspitno-obrazovnog procesa potenciramo aktivnosti iz razvoja govora te tako i sam projekat je usmjeren ka tome.

U jednom dijelu vrtića izdvojen je i uređen prostor sa policama za knjige kao u biblioteci, stolićima i stoličicama, tačnije u predvorju ustanove koja je pristupačna i roditeljima i djeci i vaspitačima. Osim priručnih kutaka – biblioteka u radnim sobama, ovaj zajednički prostor u vidu ČITAONICE je poseban i jedinstven. Funkcioniše na način da se naslovi mijenjanju u toku tri mjeseca, odnosno gradska biblioteka svaka tri mjeseca donosi nove naslove, a roditelji i djeca knjige pozajmljuju i odnose kući na čitanje i vraćaju ih. Vaspitači u sklopu svojih redovnih aktivnosti dovode djecu u prostor čitaonice i čitaju im knjige i slikovnice, kako bi unaprijedili govor i komunikaciju.

U samom početku rada „Moje prve čitaonice“ pokrenula sam akciju „Jedno dijete, jedna knjiga“ gdje je svako dijete poklonilo po jednu knjigu ili slikovnicu za čitaonicu.

Takođe, „Moju prvu čitaonicu“ smo opremili i literaturom za roditelje kako bismo pružili podršku roditeljskim kompetencijama i uopšte roditeljskim ulogama. Takođe, smo obezbijedili da i roditelj može pozajmiti knjigu za sebe i nakon čitanja je vratiti.

Dodatni cilj projekta je svakako vratiti se okupljanju porodica i vraćanje na pijedestal životnih vrijednosti u savremene porodice.

U okviru navedenog projekta, a u vremenu kada vrtić nije radio, u saradnji sa poštom sam organizovala dostavu na kućnu adresu didaktičkih materijala, radnih listova „Cvrčkov komplet“ za djecu od 3 do 6 godina, kako djeci u redovnom boravku, tako i djeci koja su u martu mjesecu pohađala Pripremni program u godini pred polazak u školu (njih 150), a koji je nažalost trajao samo 15 dana, umjesto 3 mjeseca. Radne listove obezbijedila sam od strane Ustanove bez ikakve naknade za roditelje, što činim svake godine.

EFEKTI; POSTIGNUTI REZULTATI *(Kojesterezultatepostigli? Kako to znateičimemožetepotkrijepiti?)*

S obzirom da se bavim djecom kao najosjetljivijom kategorijom populacije, najvažnija mi je povratna informacija djeteta, kao i njegove porodice.

„Anika i Žuta teta“ je projekat koji je postigao fantastičan **rezultat (prilog 3-8)** na način da su i djeca i roditelji bili zadovoljni onim što im se pruža. Cijenili su angažovanost i posvećenost njihovoj djeci. Dalje, nisu svi roditelji jednako kreativni i inovativni da se bave aktivnostima na način kao što mi kao profesionalci to radimo. U vremenu pandemije, kada je većina bila kod kuće, a nažalost dostaih je ostalo bez svojih radnih mjesta, briga za njihovu djecu je svakako nagrađena njihovim lijepim riječima o našoj ustanovi.

U prilogu ću dostaviti par odgovora roditelja i njihove reakcije na navedeni projekat.

Sa Anikom smo nastavili druženje pri povratku u vrtić, te tako Anika ima svoje mjesto i danas u redovnim aktivnostima.

U prilogu ću dostaviti odgovore mališana i izvršenih zadataka koje su dobijali od „Anike i Žute tete“

Mediji su propratili dešavanja tako da sam dobila pozitivne odgovore i od šire društvene zajednice za rad i angažman koji nije bio ni obavezan ni uslovljen, nego pružen od srca, za dobro djece.

„Moja prva čitaonica“ je projekat koji se pokazao kao inovacija u predškolskoj ustanovi i sam odziv roditelja na akciju „Jedno dijete, jedna knjiga“ govori mnogo. Prilikom istoimene akcije sakupili smo čak 200 naslova od roditelja, tako da sada u našoj Čitaonici imamo oko 400 knjiga i slikovnica.

Dodatni komentari i sugestije drugim nastavnicima koji bi željeli implementirati vašu ideju

FORMULAR ZA PRIJAVU /NAGRADA ZA INOVATIVNE NASTAVNIKE/CE 2020.

S obzirom da sam po struci vaspitač, smatram da moj rad sa djecom ne treba da prestane. Bez obzira koliko napredovali u svom profesionalnom životu, lično opredjeljenje za rad vaspitača treba da ostane suština napretka, a naš rad je zasnovan na direktnoj komunikaciji sa djetetom i našem partnerstvu sa porodicom i djetetom. Upravo je to razlog zašto sam se angažovala i organizovala onlajn aktivnosti zajedno sa ostalim vaspitačima, smatrajući da je to jedini način da djeci pružim maksimalnu podršku u bilo koje vrijeme i u bilo kojoj sredini. Smatram da rukovodici ustanova koje se bave vaspitno-obrazovnim radom moraju svoja „kancelarijska vrata“ široko otvoriti kako bi njihove kancelarije bile dostupne djeci u svakom momentu, moraju izaći iz kancelarija i biti „na usluzi“ djeci i vaspitačima u svakom trenutku, kao i porodicama djece koja borave u ustanovi. Samo tako možemo poboljšati kvalitet predškolskog kurikulumu i samo na takav način možemo osjetiti dječije potrebe i zadovoljiti ih. Zatvorena vrata rukovodilaca i neangažovanost u praktičnom radu u grupama, ne može pokazati stvarno stanje dešavanja u vaspitno-obrazovnim ustanovama i ne daje nam vrijeme niti mogućnost za unapređenje i promjene na bolje...

Moja jedina poruka drugim nastavnicima je da oslušuju i čuju šta djeca žele i da budu tu da im otvore svoja vrata kada pokucaju na njih.

PRILOZI

Molimo vas da vaši prilozi sadrže samo neophodne materijale koji su potrebni kako bi ilustrovali vašu praksu ili kako bi omogućili drugim nastavnicima da je primjene. Maksimalan broj fotografija koje šaljete u prilogima je 20, a broj videozapisa je 2.

Vaše priloge dostavite zajedno sa prijavom našoj Milici Skokić, na e-mail adresu milica@coi-stepbystep.ba.

Za sva pitanja vezana za proces prijavljivanja i Nagradu za inovativne nastavnike/ce, obratite se Nedimu Krajišniku koji Vam stoji na raspolaganju putem e-mail adrese nedim@coi-stepbystep.ba.

Molimo Vas da priloge imenujete tako da postoji jasna poveznica sa praksom koju aplicirate:

Vaše ime_broj priloga (MarkoMarković_prilog01)

